

Süslü Kadın Annem Gülizar Hatun

– EDİP GÜL · 24 Nisan 2024

"Süslü Kadın Annem Gülizar Hatun

BeğenAntolojimYorumlarPaylaşTweettle

SÜSLÜ KADIN ANNEM GÜLİZAR HATUN

"Hayatı roman olur onun" diyorlar, ne olur bunu yaz. "Olur" dedim "yazarım ama bu pek kolay olmayacak." Aslında o kadar çok malzeme veriyor ki ama ne var ki öz annemiz. Onun hakkında yazacaklarım bana yakışmayacak diye korkuyorum. O kendine bu filleri yakıştırıyor ancak ben ne yapacağımı bilemiyorum.

Babam öldüğünden beri hastalık hastası bu kadın günde üç defa kendini doktorlara taşıttı. İmkan ve zaman bulsaydı daha fazla taşıtacağından emin olabilirsiniz. Doktorların özel ilgisi onu kendisinden geçirir, bu anı yakalamak için her defasında bir hastalık uydurur, sonunda kendisini hastaneye ya da bir özel doktora götürttürdü.

Aldığı ilaçları göstermelik bir iki defa kullanır sonra da " bana bunlar fayda etmedi" diye bas bas bağırır, kendini tekrar hastaneye taşıttırdı. Tekrar aynı senaryoyu oynar, bizi eninde sonunda ikna ederdi. Bitmez tükenmez karın ağrılarından bahseder, "karnım, midem" diye bağırır, bazen ikisini ayırır ya sadece karnım, ya da sadece midem ağrıyor diye dünyayı ayağa kaldırırdı.

O bitmez tükenmez karın ağrısı öldürdü, bitirdi bizi. İlk kez ben onu Ankara'da çalıştığım yıllarda evime götürdüğüm zaman başlattı o karın ağrısını. Arkadaşımın taksisiyle ilçeden Ankara'ya hastaneye götürdük onu. Doktor:'Hiçbir şeyi yok' dedi. Ama gel gör ki bunu anneme anlatmak mümkün olmadı.

İnat etti: 'Bu doktorlar bir şey bilmiyor' dedi. Bir hafta geçmeden yine aynı hastalık numarasıyla kendisini hastaneye attırdı. Arkadaşım birincide benzin parası almamıştı am bu kez ben ısrar ettim.

Keşke birincide de ısrar etseydim. Ama o para yerine dua istedi. Annem de ona:'İnşallah daha iyi bir araba alırsın' diye dua etti. Arkadaş araba aldı ama ne badirelerden sonra. O arabayla kaza yaptı. İçinden sağlam çıktığına şükretti. Sonra Doğan SLK satın aldı.

Annem bir ay için geldiği Ankara'dan 20 gün içinde ayrılmak istedi. Oysa ben onu daha fazla tutmayı düşünüyordum. Ama olmadı. Her gün sürekli onunla ilgileniyor onu oyalıyordum. Bir dakika ara vermiyor, sürekli onunla konuşmamı istiyordu. Gazete okumama izin vermiyor, ona okumamı istiyordu.

Ben hep onun dediğini yapıyor, onu bir an boş bırakmıyordum. Bana resmen çin işkencesi yapıyordu. Bir gün okuldan eve geldim, dışarda karşıladı beni, eşimden şikayet etti:' Beni bırakıp gitti' dedi. Beni eşimle kavga ettirdi.

Abimi çağırttı, kendisini otogardan aldırdı. Memlekete dönünce yapmadığını bırakmadı. Kayınvalideme giderek bana verdiği ahşap sofrayı geri istedi. Beni rezil etti. Bu onun ilk faciası değildi.

Daha beni evlendirmeye niyet ettiği yıllardı. Bir sürü kız görüyor, hiçbirini beğenmiyordu. Beğendiği kızların da tabiri caizse içine düşüyordu. O zaman da tabii ki bu görgüsüz kadını kız ve ailesi reddediyordu. Sonra da 'seni kimse beğenmiyor, yaşlı buluyorlar' diye evlenmekten vaz geçirmek

istiyordu. Tek bekar oğlu ben kalmıştım. Benden küçük kardeşimi bir yolunu bularak benden önce evlendirmişti. O benimle yaşamak istiyordu. Beni elinden kaçırınca en küçük kızına aynı senaryoyu uyguladı. Ama onu da başaramadı.

Ben onun oyununu sezmiş, benden ümidini kesmesi için hac öncesi onunla kavga koparmıştım. "Bu çok huysuz" demiş, o gün benden umudunu kesmişti. Fakülteyi bitirmiştim ama hala evlenemiyordum. Başımdan başarısız bir evlilik girişimi geçmişti. İkincesine ben teşebbüs ettim ama o mutlaka bozacaktı. Emindim. Babama durumu anlattım. Onu ihtiyaşlığında babasının evine göndermekle tehdit etti. Bu boşama demekti onun lisanında. Korktu ama o yapacağını yapacaktı. Ben de kız görmeye onu değil kız kardeşimi götürdüm. Ama o kız istemeye gelecekti. Aksi halde kız evi kız vermeyebilirdi. Götürdüm ama babamın tehdidi altındaydı. Yine de surat astı kızı görünce. irkin bulmuştu. Bir Şey söylemedi ama bakışlarıyla her Şeyi anlatmıştı.

Ahmet Kemal

Kayıt Tarihi : 17.11.2014